

توجه به سرامیک

در جشنواره تجسمی فجر

دبیر بخش سرامیک یازدهمین جشنواره تجسمی فجر تاکید کرد که در این دوره از جشنواره علاوه بر جنبه‌های تکنیکی و تفکیکی، دیدگاه معاصر نیز مورد بررسی قرار می‌گیرد. به گزارش هنر آنلاین، مهران هوشیار دبیر بخش سرامیک یازدهمین جشنواره تجسمی فجر حضور شاخه‌های مختلف در این دوره را مثبت خواند و در این باره گفت: من فکر می‌کنم فضای تفکیک هنر در ایران هنوز وجاهت دارد و برگزاری بخش‌های مختلف هنرهای تجسمی فجر می‌تواند باعث ایجاد یک شور و نشاط و یک فضای رقابتی برای معرفی برترین هنرمندان جوانی که در این حوزه‌ها فعالیت دارند، شود. در واقع این فضا، می‌تواند بستری برای عرض اندام هنرمندان خلاق باشد.

دبیر بخش سرامیک یازدهمین جشنواره تجسمی فجر تصریح کرد: امسال من در تیم داوری بخش سرامیک سعی کردم ترکیب به گونه‌ای چیده شود که موضوع از جنبه هنر معاصر نیز مد نظر قرار داده شود. ما در این بخش تلاش داریم آثاری را که در بخش سرامیک به نمایشگاه راه می‌یابد علاوه بر جنبه‌های تکنیکی و تفکیکی، از دیدگاه معاصر نیز مورد بررسی قرار دهیم.

هوشیار بخش سرامیک را دارای پشتوانه تاریخی دانست و گفت: با توجه به رویکرد تجسمی که در حوزه سرامیک وجود دارد بخشی نیز به دیدگاه‌ها و دغدغه‌های معاصر و امروزی هنرمند مربوط است تا به واسطه آن، مفهوم مورد نظر را ارائه دهد. بنابراین گرایش سرامیک از هر دو جنبه مفاهیم سنتی و امروزی برخوردار است.

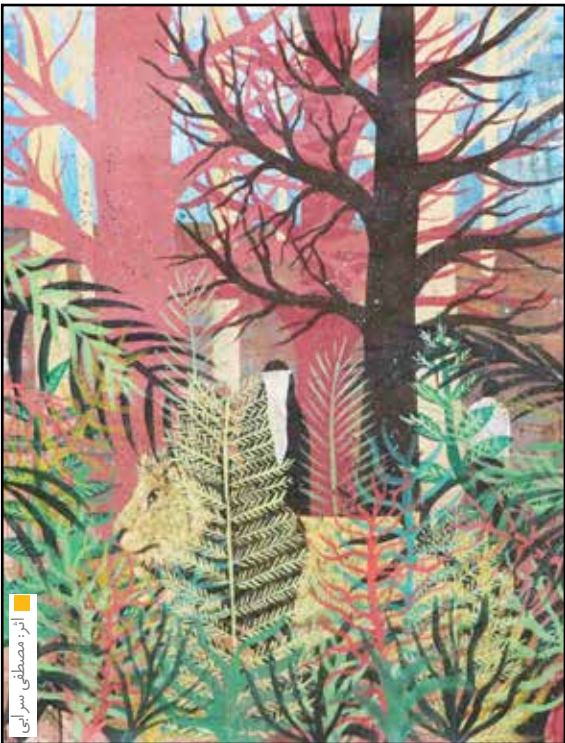
دبیر بخش سرامیک یازدهمین جشنواره تجسمی فجر ادامه داد: علاوه بر اینکه ما امسال در داوری آثار را مورد بررسی قرار می‌دهیم که ممکن است رویکرد تجسمی و هنر معاصر داشته باشد اما دیدگاه سنتی و کاربردی سرامیک نیز یکی دیگر از معیارهایی است که مد نظر هیئت داوران ما قرار خواهد گرفت. یعنی وقتی اثری داریم که به لحاظ کاربردی یک ظرف و عنصر مصرفی است اما از جنبه‌های زیبایی‌شناسانه، هویتی و فرهنگ سنتی ما برخوردار است، به عنوان هنر سنتی ایران می‌تواند مقبول واقع شود و در جشنواره حضور پیدا کند البته آثاری نیز داریم که در رویکرد ظاهری می‌توانیم آن‌ها را با نمونه‌های مجسمه‌سازی، نقاشی دیواری و یا نقش بر جسته مقایسه کنیم. در نتیجه هر دو رویکرد هنر و تجسمی و هم سنتی و کاربردی را در بخش سرامیک شاهد خواهیم بود.

هوشیار درباره حضور نمایشگاه گردانان تعیین شده از سوی جشنواره در شهرستان‌ها نیز بیان کرد: این حرکت نیز یکی از تصمیم‌های مثبت و مناسبی است که امسال در شورای سیاست‌گذاری مطرح شد. به طور حتم حضور یک نفر از شورای سیاست‌گذاری به عنوان نمایشگاه‌گردان در شهرستان‌ها این امکان را می‌دهد که تعریف بهتر و جامع‌تری از گردآورنده یا کیوریتور در استان‌ها ارائه دهیم. ضمن اینکه برگزاری جشنواره فجر را از تمرکزی که در تهران وجود دارد، خارج می‌کند بنابراین می‌توانیم امیدوار باشیم که وقتی می‌گوییم جشنواره ملی فجر، به صورت واقعی بر جنبه ملی آن تأکید شود.

او ادامه داد: مطمئناً ما هنرمندان بالاستعدادی زیادی در شهرستان‌ها داریم که برخی ناشناخته هستند و برخی با وجود شناخته شدن، کمتر تمایلی به حضور در عرصه‌های رسانه‌ای دارند. بنابراین اگر ما بتوانیم جنبه ملی و فرا مرکزی این جشنواره را پررنگ‌تر کنیم، به دستاوردهای بسیار مناسب و قابل قبولی دست یافته‌ایم ضمن اینکه هم می‌توانیم استعداد‌های تازه‌ای کشف کنیم و هم بحث نمایشگاه‌گردان می‌تواند فرهنگ‌سازی و جریان‌سازی جدیدی را در شهرستان‌ها و مرکز ایجاد کند. البته باید توجه کنیم که این بخش نیز یک اقدام اولیه است و تأثیرات آن را باید در چند سال آینده بررسی و نقد کرد.

نگاهی به نمایشگاه آثار سه هنرمند در گالری‌های تهران

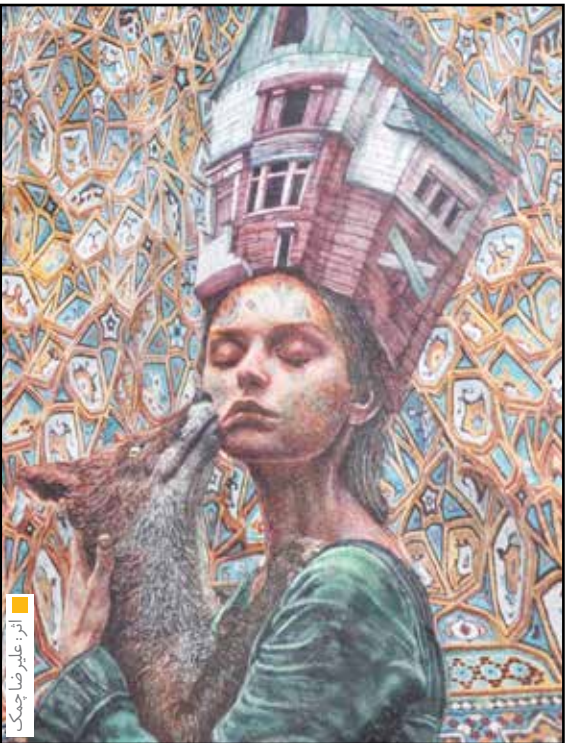
دریافت‌های شخصی از فراواقعیت

آمر، مصطفی سرایی

آمر، محمد خیره

آمر، علیرضا چمک

از تداعی مابه‌ازاهای واقعی فرم‌ها جدا می‌شوند و کارکردی ذهنی پیدا می‌کنند. چنانکه در یادداشت این نمایشگاه آمده: «گویی تمامی این نقاشی‌ها به این اشاره دارند که یک شی‌زی‌بایه حد و غایت متعادلش زیباست و زیاده‌روی آن را عجیب و ناکارآمد می‌کند. دیدن دنیای اطراف از چشم‌نقاش فریبنده و فراواقعی است. خاطره‌ای بازمانده در ذهن کودکی بازگوش که بارها در خیال / واقعیت سوار اسبی بی‌صاحب در جمع مترکمی از درختان جوان و غیرمرسوم خیال بافته است.

جایی در عالمی دیگر

مجموعه‌ای از نقاشی‌های علیرضا چمک که با عنوان «دور دست» این روزها در گالری نگر به نمایش درآمده، شکلی دیگر از دریافت‌های فراواقعی را به مخاطب ارائه می‌دهد. هنرمند در این مجموعه علیرغم اینکه در زیرساخت آثارش تاندازه‌ای از قواعد بازنمایی بهره می‌برد، اما در لایه‌ای دیگر از نقاشی‌ها ابعادی دیگر را به میان می‌کشد. به‌طور مشخص نقش

تقابل بیرون و درون

محمد حمزه در مجموعه‌ای با عنوان «خلوت» که در گالری

باعبور از ویژگی‌های سبکی و مکتبی هنر فراواقع‌گرایا سوررئالیسم که مولفه‌های معینی را دنبال می‌کند، آفریده‌های هنری معاصر اشکال متکثر و گوناگون بیشتری را در این ردیف ارائه می‌دهند که نشانگر دریافت‌های منحصر بفردتری از این شیوه آفرینش هنری است

و سنجش را پیشنهاد می‌کند. در وضعیت قهقرائی که به آن دچار هستیم، هنرمند حداقل شرایط را پیشنهاد می‌کند. او دنیای به هم ریخته بیرون خلوت خانه خود را انکار می‌کند و وقار و آرامش نهان خانه خود را به تصویر می‌کشد. در این نقاشی‌های آرام و متین جهان دوباره معنا دار می‌شود و نظم باز پدیدار می‌گردد. در خلوتی که هنرمند «از خود با خویش» است می‌نویسد: «در روای خود در آن طرف رودخانه زندگی می‌کنم.»

عکاسی به نظر می‌رسد، الگو سازی علمی و سیستماتیک کردن چگونگی پرداختن به این رسانه نیز نشانه از تغییر ماهیت زمانه دارد. زمانه‌ای که دیگر در آن برای ارتقاء بخشیدن امری نمی‌توان هم چنان به ساختارهای کهنه و مندرس چنگ انداخت. جنان کلام این که اگر «۱۰ روز با عکاسان» مورد و شوق قرار گرفته و سعی می‌کند پاسخگوی تغییرات باشد به دلیل آن است که برگزار کنندگان آن نیز سعی کرده‌اند به تغییرات بنیادین این حوزه و در وجهی کلی‌تر به تغییرات بنیادین در الگوهای برنامه ریزی دست پیدا کنند و با به روز رسانی و اصلاح ایده‌ها، فضا را برای پذیرش این تغییرات به روشی صحیح و کارآمد، درون یک چهارچوب خط‌کشی شده آماده کنند. گفتنی است «۱۰ روز با عکاسان» ۱۴ تا ۲۴ آذرماه در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود.

ترین نشانه پویایی این انجمن است. انجمنی که به ساز و کار حرفه‌ای و تشکیلاتی بیش از رنده‌های دوست و آشنایی اهمیت می‌دهد. در این انجمن بیش از دیگر انجمن‌های تجسمی، ساز و کار تشکیلاتی حاکم است و خروجی‌ها به شکل معمول حاصل خرد جمعی است. خرد جمعی که با پشتوانه پژوهش، سنجش و آموزش گام بر می‌دارد.

«۱۰ روز با عکاسان» بر پایه آگاهی علمی از نوین‌ترین دستاوردهای عکاسی، تجربه‌گرایی عکاسان کارگشته و از سویی سنجش نیازهای عکاسی کشور شکل گرفته است. با نگاهی به عملکرد این انجمن و رویدادهایی که با حمایت آن طراحی و اجرا شده است می‌توان به یک الگوی منظم رسید. الگویی که بیش از هر چیزی کار را از دوش فرد برمی‌دارد و به یک کل انسجام یافته می‌سپارد. تاکید بر این کل انسجام یافته و بهره‌بردار از الگوی عملکرد این انجمن در دیگر فضاها شاید امری باشد که بالاتر از خود این رویداد قرار گرفته و به عنوان یک مدل قابل مطالعه و تعمیم است.

«۱۰ روز با عکاسان» ویرینی است از بسط یک الگوی سنجیده در بستر برگزاری رویدادی هنری. بستری که با قانونی کردن پایه‌های خود، استمرار خود را به شکلی

شده تا به همه جوانب کار یک عکاس در هر زمینه‌ای که هست به شکلی کاملاً علمی بپردازد. تا چشم‌ها را با تصویر با کیفیت آشنا کند. تا به قوه تشخیص مخاطب برای درک عکس در ست‌تلنگر بزند و آن را از تقاء بیخشد. از سویی عکاسان حرفه‌ای یا حتی آماتور را برای پیشرفت کارشان به سوی چشم‌اندازی دورنگر رهنمون کند. نکته‌ای که به ظاهر و در کلام شاید منش و عقیده هر سازمان یا انجمنی از این دست هست. اما در عمل کمتر رخ می‌دهد.

اگر چه این رویداد، در بعد نمایشگاهی برآیندی است از فعالیت سالانه هفت انجمن عکاسی کشور، که در حوزه‌های مختلف عمل می‌کنند و ساختمان اصلی انجمن عکاسان ایران را تشکیل می‌دهند، اما به واسطه شکل برگزاری کلی آن می‌توان به نکاتی اشاره کرد که سبب تمایز وضعیت این رویداد و از سویی انجمن عکاسان ایران از دیگر انجمن‌ها به خصوص انجمن‌های حوزه هنرهای تجسمی مانند انجمن هنرمندان نقاش، انجمن طراحان گرافیک و غیره می‌شود. تفاوتی که موجب به وجود آمدن رویدادی هم‌چون دوره‌وز با عکاسان شده است.

نحوه عملکرد این همایش و تصحیح روند حرکت «۱۰ روز با عکاسان» اولین و ساده

علیرضا چمکی استوار

«۱۰ روز با عکاسان» رویدادی مختص عکاسان نیست. همایشی است که به هر فردی که وسیله‌ای برای ثبت تصویر دارد، مربوط می‌شود. آن‌گونه که سیف‌الله صمدیان رئیس هیئت مدیره انجمن عکاسان ایران بارها و بارها تکرار کرده است، حالا در زمانه‌ای زندگی می‌کنیم که در هر دو دقیقه به اندازه کل تصاویر قرن نوزدهم عکس تولید می‌شود. در زمانه‌ای که هر کسی با گوشی موبایل همراهش می‌تواند به راحتی تجربه عکاسی را تکرار کند. این موضوع نشان می‌دهد که شرایط به کلی تغییر کرده است. حال باید چه کرد؟

طراحی رویداد «۱۰ روز با عکاسان» و رسیدن آن به ایستگاه هفتم، نشان‌گر توجه مسئولان و متولیان عکاسی به تغییرات بنیادین در ساخت این رسانه است. از همین دریچه است که «۱۰ روز با عکاسان» به عنوان مهم‌ترین رویداد عکاسانه کشور از اهمیت خاصی برخوردار است. رویداد «۱۰ روز با عکاسان» با این که نقاط ضعفی هم دارد، اما تقریباً یک برنامه جامع و کامل است برای فهم عکس به معنای حرفه‌ای آن، در بعدی تجربه‌گرا و علمی. رویدادی که در آن تلاش

گزارش

«۱۰ روز با عکاسان» و دستاوردهایش برای هنر ایران

نگاهی به خودنگاهی به جهان